

ta není obchodním pasivem, nesouvisejíc s normálním provozem, a že ani podle § 1409 obč. zák. není žalobce oprávněn se domáhati náhrady škody na žalované společnosti. Jest nesporno, že žalobce byl zaměstnán u akciové společnosti Spojené továrny . . . ., a bylo zjištěno, že tato akciová společnost zanikla fúzí s žalovanou akc. společností. Šlo tedy o fúzi jedné akciové společnosti s jinou akciovou společností podle čl. 247 obch. zák. Taková fúze záleží v tom, že přejímaná akciová společnost přenáší veškeré své jmění, aktiva a pasiva, na přejímací akciovou společnost, která její členy přijme za své tím, že jim poskytne své akcie výměnou za akcie převzaté akciové společnosti. Převzatá akciová společnost zaniká, její aktiva přecházejí do vlastnictví přejímající společnosti a na ni přecházejí i její pasiva, takže jen na ní se lze domáhati jejich uspokojení. Fúze má tedy pro věřitele účinky změny v osobě dlužníka. Jmění zaniklé společnosti musí sice býti odděleně spravováno, dokud nedojde k uspokojení nebo zajištění jejích věřitelů, ale jejich jedinou dlužnicí přes to je od fúze jediné přejímací společnost, která jest jim přímo zavázána právě tak, jako svým vlastním věřitelům. Převzatými dluhy pak nejsou jen dluhy v užším smyslu, nýbrž vůbec veškeré závazky zaniklé společnosti, tedy i povinnost k náhradě škody, způsobené jejím zaměstnancům nepřihlášením nebo nesprávným přihlášením k penzijnímu pojištění. Šlo-li však o fúzi, tedy o universální sukcesi, nebylo ani třeba řešiti otázku, zdali povinnost právě zmíněná přešla s akciové společnosti Spojené továrny . . . . na žalovanou společnost podle § 1409 obč. zák., neboť převzetí jmění nebo podniku ve smyslu tohoto ustanovení zákona není universální sukcesí (č. 8470 Sb. n. s.), o jakou v souzené věci šlo. Ostatně i při převzetí podniku žalobcovy zaměstnavatelky žalované společnosti podle § 1409 obč. zák. přešla by na ni povinnost k náhradě škody, o kterou v souzené věci jde.

Čís. 17502.

Podle § 52 zák. o mot. vozidlech odpovídá provozovatel za osoby, které připustil k provozu, b e z v ý h r a d n ě, nikoliv jen za předpokladu § 1315 obč. zák.

(Rozh. ze dne 6. prosince 1939, Rv I 618/39.)

Žalobkyně přednesla, že její manžel, jenž se dohodl se žalovaným řidičem nákladního auta, Jaroslavem P., že ho sveze, byl při havarii auta, jedoucího přílišnou rychlostí a způsobené prasknutím pneumatiky, usmrčen. Domáhá se proto na žalovaném řidiči nákladního auta i provozovateli auta náhrady škody, jí ztrátou živitele vzešlé (§ 1327 o. z.). **N i ž š í s o u d y** uznaly žalobní nárok polovicí po právu jen proti žalovanému řidiči auta.

N e j v y š š í s o u d uznal žalobní nárok polovicí po právu i proti provozovateli auta.

D ů v o d y:

Podle názoru odvolacího soudu není nárok žalující strany proti žalovanému Hospodářskému družstvu skladištnímu opodstatněn s hlediska ustanovení § 1315 obč. zák. proto, že prý žalující strana netvrdila a nepřednesla nic o tom, že by spolužalovaný řidič byl osobou neschopnou nebo dokonce nebezpečnou. S hlediska ustanovení § 45, odst. 2 a § 52 zák. o motorových vozidlech č. 81/1935 Sb. z. a n. není prý opodstatněn proto, poněvadž prý je nesporno, že se jednalo o dopravu Václava Z. bez úplaty. Odvolací soud při tomto svém právním názoru na věc však přezírá, že i když šlo o dopravu Václava Z. bez úplaty, takže podle ustanovení odst. 1, § 49 cit. zák. neplatí pro nároky na náhradu osobní nebo věcné škody ustanovení §§ 45 až 47 cit. zák., jest žalobní nárok posuzovati vzhledem k ustanovení § 52 cit. zák. podle obecného práva občanského a jest provozovatel motorového vozidla, nebo kdo podle § 45 na jeho místo nastupuje, odpověden za zavinění osob, které k provozu připouští. V rozhodnutích č. 13157, 6806, 6497 a 3409 Sb. n. s. bylo blíže vyloženo a odůvodněno, že vlastník silostroje ručí v případech, které jest posuzovati podle ustanovení § 8 aut. zák., tedy podle obecného práva občanského, bezvýhradně a nikoliv jen za předpokladu § 1315 obč. zák., ježto by jinak ustanovení § 8 cit. zák. nemělo účelu a že je proto i bezpodstatným, zda je řidič nezdatným, čili nic. Zásada v rozhodnutí těch vyslovená platí i pro souzený případ, který jest posuzovati podle ustanovení § 52 zák. o motor. vozidlech, poněvadž znění jeho nedoznalo od znění § 8 aut. zák. podstatné změny. Posuzuje-li se věc s tohoto právního hlediska, tedy s hlediska ustanovení § 52 zák. o motor. vozidlech, nepřichází již ustanovení odst. 2, § 45 cit. zák. v úvahu a proto se nadbytečně zabýval soud prvé stolice vyviněním žalovaného družstva, zda žalovaný řidič použil auta »na černo« a zda žalované družstvo mu toto užívání vozidla svojí nedbalostí umožnilo, jak už k tomu správně poukázal soud druhé stolice.

Čís. 17503.

Hromadná smlouva pracovní mezi Gremiem pražského obchodnictva a Pomocnickou hromadou příslušníků Gremia pražského obchodnictva.

Třebas hromadná smlouva pracovní obsahuje poučení o »odvolání« z rozhodčího výroku k řádnému soudu ve 14denní lhůtě, ač lze podati jen žalobu o neúčinnost rozhodčího výroku, a to ve lhůtě 3 měsíců (§ 596, odst. 2 c. ř. s.), není toto právní poučení důvodem neúčinnosti rozhodčího nálezu podle § 595 č. 6 c. ř. s.

Donucovacími předpisy právními ve smyslu § 595 č. 6 jsou jen předpisy práva h m o t n é h o (§§ 587, odst. 1 druhá věta c. ř. s.).

Gremium pražského obchodnictva je oprávněno sjednávati s Pomocnickou hromadou hromadnou smlouvu, závaznou pro členy smluvních stran a není třeba, aby se členové účastnili jednání o ní nebo dali smluvním stranám plnou moc k jejímu uzavření a k ní přistoupili.